чета на Крилатия Тигър, и ~~[illegible]~~ наверно, собственоръчно би отнесъл писмото на висшия военачалник Ду, ~~но пътуващ~~ Бенит Кон, ако на пътя му не бъдат хвърлени. ~~В~~ На един от тия хвойни такъ се ~~[illegible]~~ почерпил, че ~~после~~ отпосле заспал ~~[illegible]~~ сред пътя с писмото в ръка. За щастие, минаващият наблизо чиновник – който отивал на заседание за присъждане на данъци от три провинции, – ~~[illegible]~~ се на ~~[illegible]~~ тъкмо на бързия пътеник прочел писмото и побързал да предаде го по назначение, ~~[illegible]~~ с надежда за ~~да получи на~~ награда. Чиновникът се изъгал ~~[illegible]~~ наградата: Бенит Кон заповядал да му отрежат ~~[illegible]~~ главата, тъй като имал сметки с дългия родник на другия събирач на данъци; все пак от любов към бащата на студента Чжсан Чун, достойният военачалник побързал към Кунзюн, разбил и обезглавил Крилатия Тигър, ~~[illegible]~~ присъединил неговите войници към своите ~~войници~~ – и сам вдигнал бунт. Благодарение на боговете, поискало му се да ограби други градове, по-богати от Пуц-